

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wenzel Neergaard: I Anledning af de Bemærkninger, som nu er faldet om, hvorvidt man bør foretrække en Lov eller nøjes med de Udtalelser, der er faldet fra Ministeren og de forskellige Partiordførere om, hvorledes de vil stille sig i Tilfælde af, at en saadan Ulykke maatte indtræde, skal jeg tillade mig at sige, at jeg ikke rigtig forstaaer det ærede Medlem fra Ringkøbings (J. C. Christensen) Standpunkt i saa Henseende. Det forekommer mig, at de faldne Udtalelser var fuldt ud betryggende. Der kan jo komme til at foreligge Tilfælde af ret forskellig Art, og jeg tror, at dersom man i en Lov vil fastsætte, hvor stor en Sum der skulde tilkomme de Mennesker, der blev Genstand for et saadant Ulykkestilfælde, maatte den af Hensyn til de finansielle Følger blive sat lavere, end Tilfældet vilde være, hvis Sagen kommer til Behandling paa den af Ministeren foreslaaede Maade. Det er jo utvivlsomt, at saadanne Ulykkestilfælde kan være ret forskellige i deres Følger, og skal man fastsætte en bestemt Sum i en Lov, tror jeg ikke, man kommer saa højt op, som man i enkelte Tilfælde kunde ønske at komme. Det er min Grund til at foretrække en Ordning som den af Ministeren foreslaaede i Modsætning til den, som det ærede Medlem fra Ringkøbing gjorde sig til Talsmand for, og jeg er ret overbevist om, at Søfolkene i Virkeligheden helst ser den Ordning, jeg her anbefaler.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) mente, at han havde udtalt sin Glæde over, at jeg havde forbedret mig. Jeg beklager, at jeg da ikke har den Fornøjelse, at se ham slutte sig til mine „Forbedringer“, altsaa til Tanken om at give en Lov. Jeg er fuldkommen overbevist om, at Sømandene netop vilde sætte Pris paa en Lov, der gav dem Udsigt til en bestemt Understøttelse, og jeg husker vistnok ikke fejl, naar jeg siger, at i England har Staten ment at maatte gaa den Vej, og det har Søfolkene derovre ogsaa sat Pris paa.

Med den højtærede Indenrigsminister skal jeg ganske opgive at diskutere i denne Sag, thi naar han erkender, at han ikke

alene ikke har forstaaet, hvad jeg siger, men heller ikke, hvad jeg mener eller har til Hensigt, tror jeg, at al Diskussion er overflødig.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Jeg skal slet ikke blande mig i den foreliggende Strid, men der blev af vort Partis Ordfører (Munk-Poulsen) nævnt ikke blot Søfolk, men ogsaa Fiskere, og under den derpaa følgende Debat har det stadig været Søfolkene, det drejede sig om. Naar jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, er det blot for at rette det Spørgsmaal til Indenrigsministeren: Det er vel Meningen, at Begrebet Søfolk i denne Forbindelse ikke blot omfatter Søfolkene, men ogsaa Fiskerne?

Indenrigsministeren (Rode): Det er min Opfattelse af det, som der er talt om her i Dag, og som jeg tror, alle med Undtagelse af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har forstaaet, at det gælder alle søfarende, hvad enten de farer paa Dampskibe eller Sejlskibe, og hvad enten de driver egentlig Søfart eller Fiskerivirksomhed, naar Ulykken skyldes direkte Krigsforanstaltninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 237 af 2. Oktober 1914 om midlertidigt Statstilskud til de kommunale Hjælpkasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3459).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.